



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์

ที่ นศ. ๘๒๐๐๑ / ๑๐๓๓

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง รายงาน “โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่งานบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน”

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหงส์

๑. เรื่องเดิม

ตามที่สำนักงานปลัด ได้จัดทำโครงการ “โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่งานบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิตจากการซื้อสารเคมีกำจัดศัตรูพืช เพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ลดการใช้สารเคมีที่มีอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและเป็นมิตรต่อสภาพแวดล้อม ลดปัญหาสุขภาพจากการบริโภคพืชอาหารที่ปนเปื้อนสารเคมีลง และเป็นแนวทางในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชที่ยั่งยืนและปลอดภัย ในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้ารับการอบรมร่วมเดินทางจำนวน ๓๘ คน นั้น

๒. ข้อเท็จจริง

บัดนี้ส่วนสำนักงานปลัด ได้ดำเนินโครงการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานโครงการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่งานบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ดังต่อไปนี้

๒.๑ การฝึกอบรมในวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

กล่าวต้อนรับโดย นายโชคชัย บุญยัง ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดย แนะนำศูนย์ฯ ว่า ภาคใต้จะมี ๒ ศูนย์ คือที่จังหวัดสุราษฎร์ และ ที่จังหวัดสงขลา

ปี ๒๕๕๖ มีการระบาดของแมลงดำหนาม จะระบาดในโซนทะเล ซึ่งกระทบกับการทำธุรกิจการท่องเที่ยว เกษตรกรกระทบด้านเศรษฐกิจ จากการระบาดแสนกว่าไร่ ปัจจุบันได้ลดลงมาเยอะ เพราะได้มีการผลิตเชื้อเหล่านี้

การวินิจฉัย กรณีมีปัญหาของศัตรูพืช ว่าพืชเป็นโรคอะไร ซึ่งทางศูนย์ฯจะทำหน้าที่บริการอาจลงพื้นที่บริการด้วย หากมีการขอมา



วิทยากร นางพรทิพย์ สมวงศ์

แมลงศัตรูธรรมชาติ คือ แมลงที่ทำลายแมลงศัตรูพืชอีกทีหนึ่ง

คำว่าปุ๋ย คือ ต้องผ่านกระบวนการหมักก่อนจึงจะเรียกว่าปุ๋ย เพราะฉะนั้น ขี้หรือมูลสัตว์ ยังไม่ถือว่าเป็นปุ๋ย ต้องผ่านกระบวนการหมักก่อนจึงจะให้เป็นปุ๋ย

การหมักหากเราเด็ดผลไม้หรือผัก มาทำการหมัก จะต้องเป็นวัตถุดิบที่ไม่เป็นโรคมามาก

ศัตรูพืช คือ สิ่งมีชีวิตที่สร้างความเสียหายให้แก่พืชที่ปลูก

แมลงและไรศัตรูพืช

- ไรศัตรูพืช
- วัชพืช

ปากจะมี ๒ แบบ คือ ๑. ปากดูด

๒. ปากกัด



แมลงศัตรูพืช

มวนที่เป็นศัตรูพืช

มวน เป็นแมลงปากดูด ดูดกินน้ำเลี้ยง กลางวันจะหลบอยู่หลังใบ





มวนทำลาย



เป็นมวนดี

เพลี้ยต่างๆ
เพลี้ยปากดูด ตัวจะเล็กกว่ามวน





อาการที่ถูกเพลี้ยอ่อนทำลาย



แมลงหมีขาว

แมลงหมีขาวเกลียว

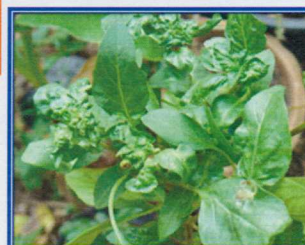


แมลงหมีขาว เป็นแมลงสกุลเพลี้ย เป็นพาหะนำโรคด้วย

เพลี้ยอ่อน ดูดกินน้ำเลี้ยงจากพืช ขั้วถ่ายของเหลว มูลน้ำตาล เป็นพาหะถ่ายทอดเชื้อไวรัสพืช ใบต่าง
ใบต่างเหลืองในแดง ใบต่างประในพริก



อาการที่ถูกเพลี้ยอ่อนทำลาย



เพลี้ยแป้ง เป็นแมลงปากดูด ตัวมีขนาดเล็ก อ่อนนุ่ม มีไขแป้งปกคลุมลำตัว มีเส้นแป้งอยู่รอบลำตัว



อาการ

ในพริก หากใบหยิกหงาย เกิดจากการทำลายของเพลี้ย

หากใบหยิกคว่ำ เกิดจากการรบกวนทำลายของไร

เพลี้ยจักจั่นสีเขียว ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากลำต้นข้าว ทำให้ข้าวชะงักการเจริญเติบโต และเป็นพาหะนำโรคใบสีส้ม ทำให้ต้นข้าวแคระแกร็น ใบเหลือง ข้าวออกรวงไม่สม่ำเสมอ เมล็ดลีบ
เพลี้ยไฟ



การเจริญเติบโตของเพลี้ยไฟ



อาการที่ถูกทำลาย



ลักษณะอาการใบพริกที่ถูกเพลี้ยไฟทำลาย

เพลิงไฟฟ้า คุณกินน้ำเลี้ยงจากใบข้าวในระยะกล้า ทำให้ใบเหี่ยว ขอบใบม้วนเข้าหาเส้นกลางใบและอาศัยอยู่ในใบที่ม้วน ระบาดในสภาพอากาศร้อนแห้งแล้ง หรือฝนทิ้งช่วง



จำพวกปากกัด

เต๋าเต๋ง

ตัวเต็มวัยวางไข่ในดิน หนอนกัดกินรากพืชแล้วเข้าดักแด้ในดิน

ตัวเต็มวัยเป็นด้วงเต่า ลำตัวยาว สีส้ม บางชนิดดำ กัดกินใบพืชตระกูลแตงเป็นรูแหง

ต้นพืชที่ถูกทำลายจะอ่อนแอ โดยเฉพาะต้นกล้า หากถูกทำลายจะกระแกร็น ไม่เจริญเติบโต

หรือตาย

ด้วงหมัดผัก

ตัวเต็มวัยวางไข่ในดิน หนอนกัดกินรากพืช แล้วเข้าดักแด้ในดิน ตัวเต็มวัยลายสีน้ำตาลสลับดำ

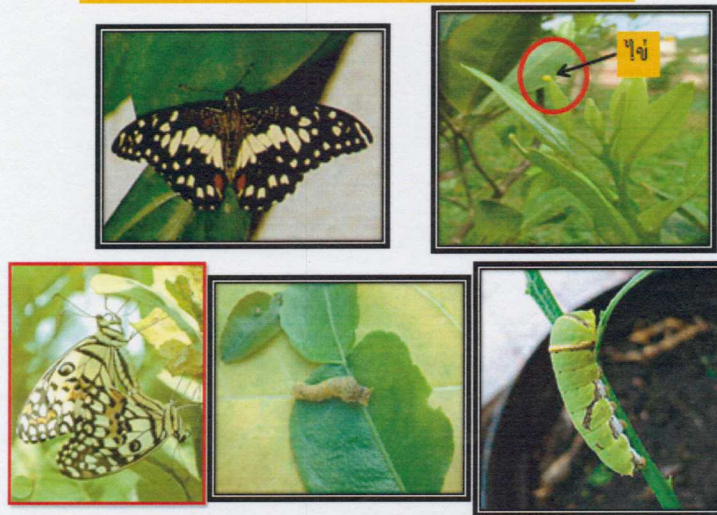
กัฏกิบใบพืชตระกูลกะหล่ำและผักกาด เป็นรูขนาดเล็ก

ต้นพืชที่ถูกทำลายเป็นรพฺรณไม่เป็นที่ต้องการของตลาด



ผีเสื้อกลางวัน (หนอน) ที่เป็นศัตรูพืช(หนอนแก้วส้ม)

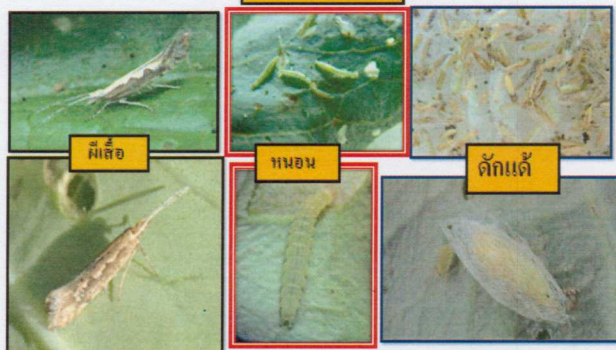
ผีเสื้อกลางวัน(หนอน)ที่เป็นศัตรูพืช(หนอนแก้วส้ม)



ผีเสื้อกลางคืนที่เป็นศัตรูพืช (ส่วนใหญ่)

ผีเสื้อกลางคืนที่เป็นศัตรูพืช(ส่วนใหญ่)

หนอนใยผัก

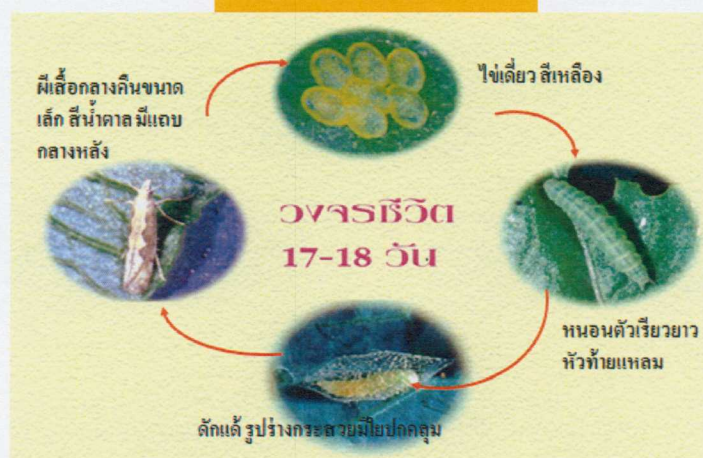


ลักษณะการทำลาย



ทำลาย : พืชตระกูลกะหล่ำ

หนอนใยผัก





Eudocima falonia female

ผีเสื้อมวนหวาน

ลักษณะทั่วไป : เป็นผีเสื้อกลางคืน ลำตัวสีเหลือง ปีกคู่หน้าสีน้ำตาลเทา ปีกคู่หลังสีเหลืองขอบสีดำ มีแต้มสีดำ

หนอนสีดำ มีแถบด้านข้างสีเหลืองครีม และมีจุดสีดำขอบสีแดงคล้ายลูกตา 2 จุดบนหลังตัวอ่อนอาศัยและกินใบพืช

Eudocima falonia

ลักษณะการทำลาย : ทำลายผลไม้เกือบทุกชนิด โดยผีเสื้อดูดกินน้ำเลี้ยงในผลไม้ในเวลากลางคืน เห็นรอยแผลเป็นจุดดำมีน้ำเยิ้มรอบๆ เป็นวง เนื้อในเน่า ร่วงหล่น

หนอนหัวดำ ทำลายมะพร้าว



ทำลายใบแก่ของมะพร้าว หนอนจะดักใยถึงใบมะพร้าวมาเรียงติดกันเป็นแพสร้างอุโมงค์เป็นทางยาว อาศัยกัดกินอยู่ภายในอุโมงค์ใบที่ถูกทำลายมีลักษณะแห้งเป็นสีน้ำตาล



แมลงวันหนอนชอนใบ



โรคพืช คืออะไร โรคพืช เกิดจากสิ่งมีชีวิตพวก เชื้อรา แบคทีเรีย ไส้เดือนฝอย ไวรัส
 สิ่งไม่มีชีวิต เช่น ขาดธาตุอาหาร ได้รับธาตุอาหารมากเกินไป ก๊าซ และอื่นๆ

สิ่งมีชีวิต

เชื้อรา



Sclerotium rolfsii



Alternaria sp.



Bipolaris maydis

แบคทีเรีย



กลุ่มแบคทีเรีย
(bacterial ooze)

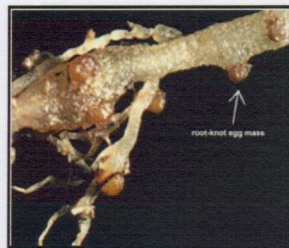


Ralstonia solanacearum

ไส้เดือนฝอย



Meloidogyne incognita



ไวรัส



โรคใบด่างของถั่วฝักยาว
(Cowpea aphid-borne mosaic)



โรคใบด่างของพริก

สิ่งไม่มีชีวิต

การขาดธาตุอาหาร

๑. กลุ่มธาตุอาหารที่เคลื่อนที่ได้ในพืช ธาตุจะเคลื่อนย้ายจากใบแก่ไปที่ใบอ่อนทำให้ ใบแก่แสดงอาการขาดธาตุอาหาร ออกมาก่อน N P K Mg เป็นต้น

๒. กลุ่มธาตุอาหารที่เคลื่อนที่ไม่ได้ในพืช ธาตุสะสมอาหารที่ใบแก่ จึงแสดงอาการขาดธาตุอาหารที่ใบอ่อน Ca Fe Mn Cl

อาการใบจุด

สาเหตุ : เชื้อรา
 มีเส้นใย, สปอร์,
 หรือส่วนขยายพันธุ์
 fruiting body



โรคใบจุดของพริก
(*Cercospora capsici*)



โรคผลจุดของพริก
Colletotrichum capsici
Colletotrichum gloeosporioides

อาการใบจุด

สาเหตุ : แบคทีเรีย

➔ มักเป็นจุดเหลี่ยม
อาการเริ่มต้น
จุดดำน้ำ



Xanthomonas campestris pv.
manihotis

ที่มา: <http://nsfrc-news.blogspot.com/2008/08/blog-post.html>

อาการเหี่ยว

สาเหตุ : เชื้อรา

ราเมล็ดผักกาด :
เชื้อสร้างเม็ด
สเคลอโรเทียม



Sclerotium rolfsii



โรคเหี่ยวเหี่ยว
Ralstonia solanacearum

อาการใบจุด

สาเหตุ : แบคทีเรีย

➔ มักเป็นจุดเหลี่ยม
อาการเริ่มต้น
จุดดำน้ำ



Xanthomonas campestris pv.
manihotis

ที่มา: <http://nsfrc-news.blogspot.com/2008/08/blog-post.html>

อาการ ปม

สาเหตุ : ไส้เดือนฝอย



โรครากปมของมะเขือเทศ
(*Meloidogyne incognita*)

อาการ ปม

สาเหตุ : เชื้อรา



รากบวม (Club root)
Plasmodiophora brassicae

โรครากขาว

Rigidoporus microporus
(ชื่อเดิม *Rigidoporus lignosus*)



ไรแดง



ดูตื้นน้ำเลี้ยงบริเวณ
หน้าใบ โดยเฉพาะ
บริเวณเส้นกลางใบใบ
สีเขียวอาจลงผิวด้าน
จะเห็นคราบไร คล้าย
ผงฝุ่นเกาะบนใบ

ไรสนิม



อาการ
ที่ถูกไรสนิมทำลาย

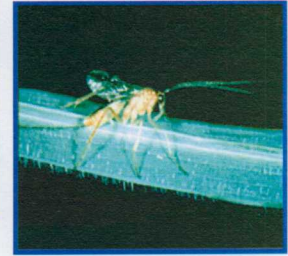


ควบคุมศัตรูพืช ตัวห้ำ ตัวเบียน เชื้อโรค เราเรียกว่า ศัตรูธรรมชาติ

ศัตรูธรรมชาติ (แมลงเบียนชนิดต่างๆ)



แตนเบียน



แตนเบียนไข่



Trichogramma

Assecodes hispinarum



แมงมุม...ทุกชนิดเป็นศัตรูธรรมชาติ



กำลังกินเหยื่อ



เป็นศัตรูธรรมชาติ

การใช้เชื้อไตรโคเดอร์มา เพื่อควบคุมโรคพืช

ไตรโคเดอร์มา จัดเป็นเชื้อราชั้นสูงที่เจริญได้ดีในดิน เศษซากพืชสิ่งมีชีวิตต่างๆและวัสดุอินทรีย์ตามธรรมชาติ เป็นเชื้อราที่เจริญรวดเร็วบนอาหารหลายชนิด

กลไกการต่อสู้กับเชื้อราสาเหตุโรคพืช มี ๔ ประการ

- การแข่งขันกับเชื้อโรค เจริญสร้างเส้นใยรวดเร็ว สามารถสร้างสปอร์ได้ปริมาณสูงมาก
- การเป็นปรสิตต่อโรคพืช สามารถพันรัดเส้นใยเชื้อราสาเหตุโรคพืช แล้วสร้างเอนไซม์โคตินเนส เซลลูเลส และกลูคาเนส มีคุณสมบัติย่อยสลายผนังเส้นใยของเชื้อโรคพืช
- การสร้างสารยับยั้งหรือทำลายเชื้อโรคพืช สร้างสารปฏิชีวนสารพิษและเอาโซน เพื่อหยุดยั้งหรือทำลายเส้นใยของเชื้อสาเหตุโรคพืช
- การชักนำให้พืชมีความต้านทานโรค สามารถชักนำให้พืชสร้างกระบวนการผลิตสารประเภทเอนไซม์หรือโปรตีน ซึ่งมีส่วนให้พืชมีความต้านทานต่อโรค

เชื้อสาเหตุโรคพืชที่เชื้อราไตรโคเดอร์มาสามารถควบคุมได้

- เชื้อราไฟทอปธอร่า (*Phytophthora spp.*) สาเหตุโรครากเน่าโคนเน่าของผลไม้หลายชนิด
- เชื้อราไรซอกโทเนีย (*Rhizoctonia solani*) สาเหตุโรครากเน่าระดับดินของพืชผัก โรคใบดกในไม้ผล
- เชื้อราฟิเทียม (*Phyium spp.*) สาเหตุโรคเมล็ดเน่า
- เชื้อราฟิวซาเรียม (*Fusarium spp.*) สาเหตุโรคเหี่ยวของพืชไร่ ไม้ผล พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ
- เชื้อราสเคลโรเทียม (*Sclerotium rolfsii*) สาเหตุโรคโคนเน่า โรคเหี่ยวของพืชผักหลายชนิด
- เชื้อรากานเดอร์มา (*Ganoderma sp.*) สาเหตุโรคลำต้นเน่า ในปาล์มน้ำมัน
- เชื้อสาเหตุโรคพืชในข้าว เช่น โรคเมล็ดด่าง โรคกุ้งแห้ง ที่เกิดจากเชื้อรา *Collectrichum sp.*



หัวเชื้อ แห่ตู้เย็นเก็บไว้ได้ ๓ เดือน การหยดเชื้อ

หากผลิตในเดือนแรก หยด ๓ หยด

เดือนที่ ๒ เพิ่มเป็น ๕-๖ หยด

เดือนที่ ๓ เพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ เพราะเชื้อเราได้แห่ตู้เย็นไว้ อัตราความเข้มข้นอาจจะลดลงจึงต้องเพิ่ม

จำนวนหยดขึ้น

ขั้นตอนการผลิตเชื้อไตรโคเดอร์มา

๑. หุงข้าว (ใช้ข้าวสารที่แข็ง และไม่มีข้าวเหนียวปน) ในการหุงต้องคอยคนข้าว ประมาณ ๓ ครั้ง ครั้งแรกพอหม้อร้อนก็คน หากหุงกับกระทะต้องคอยคนบ่อยๆ การหุงต้องหุงให้เป็นเมล็ดข้าวสารอยู่อย่าให้ข้าวเมล็ดพอง

๒. ตักข้าวใส่ถุง ประมาณ ๒๕๐ กรัม ต่อกอง วางทิ้งไว้ให้พออุ่น การสังเกตว่าข้าวใช้ได้หรือยัง ให้ใช้หลังมืออังดูหากทนได้แสดงว่าใช้ได้แล้ว

๓. เขย่าขวดหัวเชื้อ แล้วหยดลงในถุงข้าวที่เตรียมไว้ ๓-๔ หยด

๔. ผูกถุงด้วยหนังยางโดยผูกให้มีพื้นที่ว่างมากๆ (ควรปลูกลายสุดของถุง)

๕. เจาะให้เป็นรูด้วยเข็มหมุดประมาณ ๒๐ รู

๖. วางบ่มไว้ อย่ากดถุง แต่ควรตั้งตรงกลางถุงให้โป่งขึ้น

๗. วางไว้ในที่ที่มีแสงส่องถึง แต่ไม่โดนแดด และอย่าให้มี

การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสดควบคุมโรคพืช

การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสดควบคุมโรคพืช

1. คลุกเมล็ด อัตรา เชื้อสด 10 กรัม (1 ช้อนแกง) ต่อเมล็ด 1 กิโลกรัม



หลักเชื้อไตรโคเดอร์มาชนิดสด อัตรา เชื้อ 10 กรัม (1 ช้อนแกง) เติมน้ำ 10 ซีซี โฉนเมล็ด 1 กก. เทเข้าในเชื้อคลุกเคล้าจนเมล็ดเปียกเมล็ด น้ำเมล็ดออกก็พร้อมให้แห้งหรือใส่ปลูกได้ทันที

การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสดควบคุมโรคพืช

2. รองกันหลุม

อัตราใช้

- ต้นเล็ก (หลุมปลูกเล็ก) 30-60 กรัมต่อหลุม (เชื้อสด 1 ถุง 250 กรัม ใช้ได้ 4-8 ต้น)
- ต้นใหญ่ (หลุมปลูกใหญ่) 150-300 กรัมต่อหลุม (เชื้อสด 1 ถุง 250 กรัม ใช้ได้ 1-2 ต้น)

วิธีใช้

โรยเชื้อไตรโคเดอร์มาชนิดสดในหลุมโดยต้องคลุกเคล้าเชื้อสดกับดินในหลุม

การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสควบคุมโรคพืช

3. ผสมกับวัสดุปลูก

อัตราการใช้

เชื้อสดที่ผสมปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก (1:100 โดยน้ำหนัก) ผสมกับวัสดุปลูก 4 ส่วน โดยปริมาตร

4. การหว่านลงดิน

เชื้อสด 1 ส่วน ต่อ รำข้าวละเอียด 4 ส่วน ต่อปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยคอก 100 ส่วน (โดยน้ำหนัก)

(กรณีที่ทำรำข้าวไม่ได้หรือรำข้าวมีราคาแพงไม่ต้องใช้ก็ได้)

อัตราการใช้

ใช้ 30-60 กรัม ต่อต้น (กรณีหว่านโคนต้น)

ใช้ 150-300 กรัม ต่อตารางเมตร (กรณีหว่านใต้ทรงพุ่ม)

การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสควบคุมโรคพืช

5. จีดฟัน

ส่วนผสม

- เชื้อสด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 200 ลิตร กรณีจีดฟันลงดินหรือบริเวณรากพืช
- เชื้อสด 2 กิโลกรัม ต่อน้ำ 200 ลิตร กรณีจีดฟันบนต้นพืช

ทั้ง 2 กรณี หากใช้เกินคำแนะนำไม่มีอันตราย กลับเป็นผลดีต่อพืช

การใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาชนิดสดควบคุมโรคพืช

6. การทาแผล

ส่วนผสม

- เชื้อสด 1 ถัง (250 กรัมหรือ 2 ซีดครึ่ง) ผสมกับฝุ่นแดงชนิดที่ใช้ทาหน้ายาง) กับน้ำ 1 ลิตร



การจัดการศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน (IPM) (นายจิรายุทธ จิตาภิรมณ์)

การพิจารณาเลือกใช้วิธีป้องกันกำจัด หลายวิธีร่วมกันอย่างเหมาะสม

- ไม่สามารถกำจัดออกจากพื้นที่ได้ทั้งหมด
- เป็นศัตรูพืชอาหารของศัตรูธรรมชาติ

การจัดการศัตรูพืช

- การจัดการ ก่อน ศัตรูพืชเข้าทำลาย
- การจัดการ หลัง ศัตรูพืชเข้าทำลาย

การจัดการ ก่อน ศัตรูพืชเข้าทำลาย

- สำรวจติดตามสถานการณ์ศัตรูพืช
- วิธีการเขตกรรม
 - * การไถพรวน
 - * การเว้นระยะปลูก
 - * การกำจัดวัชพืช
 - * การให้น้ำ
 - * ปลูกพืชผสม
- * การใส่ปุ๋ย
- * การตัดแต่งกิ่ง
- * ใช้พันธุ์ดี
- * การปรับสภาพดิน
- * ปลูกพืชหมุนเวียน

การจัดการ หลัง ศัตรูพืชเข้าทำลาย

- โดยการไถพรวน
- โดยวิธีทางฟิสิกส์ (ทางกายภาพ)
- สารสกัดธรรมชาติ
- ใช้สารเคมี

วิธีการ

จับทำลายโดยมือ ใช้มุ้งคลุม ใช้กับดัก การห่อผล

คำถาม การใช้กับดัก ต้องใช้ระยะห่างแต่ละจุดเท่าใด

ตอบ ถ้าเป็นต้น ใช้ต้นละอันก็ดี

แมลง จะชอบสีเหลือง ส่วน สีฟ้า แมลงไม่ชอบ

วิธีฟิสิกส์

- กับดักแสงไฟ หลอด แบล็คไลท์
- ฉายรังสี
- แชนน้ำอุ่น

การควบคุมโดยชีววิธี

- ตัวห้ำ แมลงที่กินแมลงอื่นโดยตรง เช่น ตัวง่า
- ตัวเบียน
- เชื้อจุลินทรีย์

ตัวง่า ตัวดี จุดจะใหญ่ และน้อย สีสนั้ววาว

ตัวไม่ดี จุดจะมาก สีสรรจะด้านๆ

มวน

มวนเพศฆาต มีปากเป็นเข็ม ใช้ปากเข็มจิ้มและทำให้ตัวขามันจะดูดกินน้ำเลี้ยงเป็นอาหาร
มวนตัวร้าย คือ แลงสิง
แมลงหางหนีบ เป็นแมลงดี การเลี้ยงจะเลี้ยงด้วยอาหารแมว

สรุป ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้ชีวิตตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง (การปลูกผักสวนครัว)

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ เพศ

- | | |
|-----------|---------------------|
| - เพศชาย | คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๔๐ |
| - เพศหญิง | คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๐ |

๑.๒ อายุ

- | | |
|----------------|---------------------|
| - ๒๐-๓๐ ปี | คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๐ |
| - ๔๑-๕๐ ปี | คิดเป็นร้อยละ ๕.๓๐ |
| - ๕๐-๖๐ ปี | คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๐ |
| - ๖๐ ปี ขึ้นไป | คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๐ |

๑.๓ อาชีพ

- | | |
|-----------------|---------------------|
| - ข้าราชการ | คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๐ |
| - ลูกจ้าง | คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๐ |
| - ธุรกิจส่วนตัว | คิดเป็นร้อยละ ๒.๖๐ |
| - เกษตรกร | คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๗๐ |
| - นักศึกษา | คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๐ |

ตอนที่ ๒ ระดับความพึงพอใจ/ความเข้าใจ และการนำความรู้ไปใช้

๒.๑ ด้านวิทยาการ

- การเตรียมตัวและความพร้อมของวิทยาการ

- | | |
|-----------|---------------------|
| มากที่สุด | คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๐ |
| มาก | คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๘๐ |
| ปานกลาง | คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔๐ |

- การถ่ายทอดของวิทยากร

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๓.๗๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๔๒.๑๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๘.๙๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๕.๓๐

- สามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนตรงประเด็น

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๕๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๓๙.๕๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๔๒.๑๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๗.๙๐

- การใช้ภาษาที่เหมาะสม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๕๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๗.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๓๑.๖๐

- การตอบคำถามของวิทยากร

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๕๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๖๘.๔๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๑.๑๐

- เอกสารประกอบการบรรยายเหมาะสม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๑.๑๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๗.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๑.๑๐

๒.๒ ด้านสถานที่/ระยะเวลา/อาหาร

- สถานที่สะอาดและเพียงพอ

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๖.๓๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๖๐.๕๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๓.๒๐

- ความพร้อมของอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๖.๓๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๗.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๕.๘๐

- รูปแบบการจัดกิจกรรมและระยะเวลา

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๘.๔๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๗๑.๑๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๕๐

- อาหาร

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๗.๙๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๓๖.๘๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๔๔.๗๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๕.๓๐
น้อยที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๕.๓๐

๒.๓ ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่

- การประสานงานของเจ้าหน้าที่โครงการ

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๕.๘๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๗๑.๑๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๓.๒๐

- การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๓.๒๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๕.๓๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๓๑.๖๐

- การให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๓.๒๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๓๙.๕๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๔๗.๔๐

๒.๔ ด้านความเข้าใจ

- ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้นำก่อนการอบรม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๑.๑๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๗.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๒๑.๑๐

- ความรู้ความเข้าใจเรื่องนี้หลังการอบรม

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๖.๓๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๖๐.๕๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๓.๒๐

- สามารถบอกประโยชน์ได้

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๒๖.๓๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๕๗.๙๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๕.๘๐

- สามารถบอกข้อดีของการอบรมได้

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๘.๔๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๗๑.๑๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๐.๕๐

- สามารถอธิบายรายละเอียดและผลของการอบรมได้

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๗.๙๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๓๖.๘๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๔๔.๗๐
น้อย	คิดเป็นร้อยละ	๕.๓๐
น้อยที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๕.๓๐

๒.๕ ด้านการนำความรู้ไปใช้

- สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้

มากที่สุด	คิดเป็นร้อยละ	๑๕.๘๐
มาก	คิดเป็นร้อยละ	๗๑.๑๐
ปานกลาง	คิดเป็นร้อยละ	๑๓.๒๐

- สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดแก่ชุมชนได้

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๐

มาก คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๐

ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๐

- สามารถสร้างเครือข่ายการทำงานได้

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๐

มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๐

ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๔๐

- มีความมั่นใจและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้

มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐

มาก คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๐

ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับผักให้มากกว่านี้

- ควรมีการพาไปศึกษาดูงานด้วย

- ควรมีการจัดอบรมทุกปี

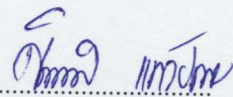
- ควรมีการขยายผลถึงโรงเรียนด้วย

สรุป

จากการจัดโครงการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่งานบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ณ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปได้ดังนี้

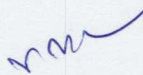
โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม มีความพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับและสามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพและเผยแพร่ให้เพื่อนบ้านหรือชุมชนรับทราบได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ



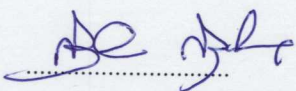
(นางศิริณี แก้วประสม)

นักวิชาการเกษตร



(นายเชียว คำแหง)

ปลัด อบต.



(นายสุทธิ สุทธิพูน)

หัวหน้าสำนักปลัด



(นายหัตถชัย เมืองจีน)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล



สำนักงานปลัด
กระทรวงศึกษาธิการ

แบบลงทะเบียน

โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่งานบริการวิชาการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑

ณ ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำบลท่าข้าม อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	บ้านเลขที่	หมู่ที่	ลายมือชื่อ	เบอร์โทรศัพท์
1	นาง พงศม ด้วงทอง	68/1	๗		0984129337
2	นางวรรณา แสงเรือง	341/2	๙		086-5952599
3	นางวรรณา แสงเรือง	129 ม.5	๙		081-0809063
4	นาง อรุณี ศรีงาม	๗11 ม.7	๗.๖ ม.		064/498395
5	น.ส. ภัทรี ภัทรี	๙99 ม.7	7		092-8080677
6	นางสาว ปรียา ปรียา	30 ม.9	9		0653579653
7	นางสาว ปรียา ปรียา	11 ม.9	9		
8	นางสาว ปรียา ปรียา	11 ม.9	2		085-7874206
9	นางสาว ปรียา ปรียา	43	2		081 660 356
10	นางสาว ปรียา ปรียา	157	2		081-8624667
11	นางสาว ปรียา ปรียา	16	2		081-7985800
12	นางสาว ปรียา ปรียา	251	6		096963495
13	นางสาว ปรียา ปรียา	215	14		
14	นางสาว ปรียา ปรียา	๑๐8	14		0909316776
15	นางสาว ปรียา ปรียา	14	10		0957153823
16	นางสาว ปรียา ปรียา	36/1	10		062-34641
17	นางสาว ปรียา ปรียา	90	19		0848492631
18	นางสาว ปรียา ปรียา	36	12		0892665562
19	นางสาว ปรียา ปรียา	36	12		0959603116
20	นางสาว ปรียา ปรียา	19/1	12		0894834241
21	นางสาว ปรียา ปรียา	54	12		082-638-4910
22	นางสาว ปรียา ปรียา	36	12		093-652-6800
23	นางสาว ปรียา ปรียา	24	๙		087-096225
24	นางสาว ปรียา ปรียา	34	๙		093-609-965
25	นางสาว ปรียา ปรียา	30/๑	๙		096-5531656
26	นางสาว ปรียา ปรียา	73	๙		0810-705-0235
27	นางสาว ปรียา ปรียา	20/1	12		096-3915640
28	นางสาว ปรียา ปรียา	14๗	5		0894875486
29	นางสาว ปรียา ปรียา	133	5		